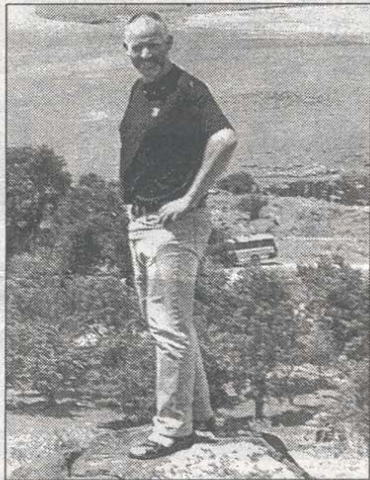

ՀՈՒՍՆՂԱՅԻ ԲԱՐԵԿԱՍԸ ԵՒՐԱԿԻ ՄԱՐԶՈՒՄ

«ԱՆԿԵՂԾՈՐԵՆ ՍԻՐԵՑԻ ԳՅՈՒՄՐԵՑԻՆԵՐԻՆ»

Ահավոր երկրաշարժը Գյումրի բերեց շատ ազգերի մարդկանց: Նրանք, ազդված հայերի հետ կատարված ահավոր ողբերգությամբ, անմիջապես արձագանքեցին և հնարավորության սահմաններում օգտակար եղան մեր քաղաքին: Այդ պատմական և միաժամանակ տխուր ժամանակահատվածը մեզ սովորեցրեց գնահատել բարեկամությունը: Հովանդիայի քաղաքացի, Ղազվան քաղաքի «Քանդեա» քոլեջի ուսուցիչ Ռենե Բյորկն առաջիններից մեկն էր, որն իր քաղաքացիական պարտքը համարեց գալ աղետի գոտի և օգնել տուժվածներին: Երկրաշարժը ցնցեց հողանդացի մանկավարժին մինչև հոգու խորքը և նա մեծ եռանդով աշխատեց Ավստրիական քաղաքացիական 20 դպրոցի շինարարության վրա: Տեսավ, հասկացավ ու գնահատեց գյումրեցուն: Եվ օրերս, երբ հումանիտար օգնությամբ էր ժամանել Հիրակի մարզկենտրոն, բարձրանալի միջոցով ասաց հետևյալը.

աշակերտների ընդհանուր իմացությունից: Միաժամանակ համակարգչի միջոցով ներկաներին պատմեց իրենց քոլեջի գործունեության մասին, որը փորձի փոխանակման յուրատեսակ մեթոդ էր: Մեր գրույցի ընթացքում հուլանդացի ուսուցիչը նշեց, որ մարզային գրադարանի հետ պատրաստվում է իրականացնել համագործակցության քառամյա ծրագիր: Հնարավորության դեպքում գրադարանի աշխատակցուհիները կիրավիրվեն Հովանդիա իրենց ուղորտի մասնագիտական նրբերանգների մասնորոնմանը: Չորսակիցս նշեց, որ շատ է ճանապարհորդել Հայաստանով, զնայված է նրա յուրահատուկ աշխարհագրությամբ: Քարերի և վանքերի երկիր, որը տարբերվում է իր տեսած մյուս վայրերից: Ի դեպ գրքերի մասին: Դրանք երբեք չեզոքեցրել են անզերեք, ֆրանսերեն և գերմաներեն: Մատչելի են, ասենք այսպես ընտրվել են հեշտ կարդացվող գրականություն դպրոցականների համար, մատչելի և որոշակիորեն բարդ ուսանողության համար, Գևորգ Ամիրյանի խոսքերով «տարբեր աստիճանի ընթերցողական հետաքրքրություններ բավարարող գրականություն»:

- Այն ժամանակ ես տեսա կործանված մի քաղաք: Ենթերը փլված, գետնին էին հավասարվել: Համարյա չէին մնացել կանգուն կառույցներ: Մարդկային բազմաթիվ զոհեր կային: Ժողովուրդն ուղղակի շոկի մեջ էր: Հաճախակի էի շփվում ձեր համաքաղաքացիների հետ և ապշած էի նրանց ոգով, արհուլանքով: Անկեղծորեն կապվեցի ու սիրեցի գյումրեցիներին: Ու որոշեցի վաղ թե ուշ նորից հանդիպել, տեսնել փոփոխությունները, որոնք աղետից 16 տարի անց զգալի են:

Ռենեն անկեղծորեն ուրախ է մեր քաղաքի վերածնունդով: Զարմացած տեսածով, հիմա նա ավելի է հավատում, որ Գյումրին ժամանակի ընթացքում իսպառ կծերբազատվի աղետի հետքերից: Իսկ նա դատարկածեռն չէր եկել: Մարզային գրադարանը մեծ նվեր ստացավ. 5700 կտոր արևմտյան լավագույն դասական և ժամանակակից գրողների ստեղծագործություններ, 10 համակարգիչ և մեկ կոմբայն սարք, որն իր մեջ ներառում է հինգ տարբեր ֆունկցիաներ: Մարզային գրադարանի տնօրեն Գևորգ Ամիրյանը հուզված էր և շոյված ընկերոջ առատաձեռնությամբ: Ծանոթացան Ռենե Բյորկի հետ երկրաշարժի դժոխակ օրերին: Ծանոթությունը շատ կարճ ժամանակահատվածում վերածվեց ընկերության: Ու թեև 15 տարի Գևորգի հողանդացի բարեկամը չէր եղել Գյումրիում, նրանց կապը պահպանվում էր նամակագրության միջոցով:

Այս հողանդացի ուսուցիչը Բայրոնի անվան թիվ 20 դպրոցում անզերեք դաս անցկացրեց երկխոսության տեսքով, որտեղ ստուգեց ու շատ գոհ մնաց

I Liked The People Of Gyumry Frankly

The terrible earthquake brought people of many nationalities to Gyumri. Being touched by the terrible tragedy they replied at once and did their best to be useful to our town. That historical and at the same time sad period taught us to value friendship. René Beunk, a citizen of Holland, a teacher of Candea College in Duiven, was one of the first who considered his duty to come to the zone of disaster and helped our people. He was shocked with what he saw. He worked on the buildings in the Austrian village and on the building of the school number 20, named after Lord Byron, enthusiastically. He understood and valued the people of Gyumri.

Now when he has come to Gyumri with humanitar help he says; I saw a fully destroyed town then. There were hardly any saved building, everything was damaged. There were many victims. The people were in shock. I got in touch with the people and I was surprised by inner courage of them. I decided to come back sooner or later. I wanted to see the changes which are great. René is honestly glad seeing our towns revival. He believes that one day we will recover the disaster fully. He has brought 5700 valuable books for the Shirak Regional Library, 10 computers, and a Nashuatec copier with 5 functions. The director of the Shirak Regional Library, Gevorg Amiryan, was touched by the generosity of his friend. They got acquainted after the earthquake and became friends very soon. Though Gevorg's friend didn't come to Armenia for 15 years they kept in touch by mail. Visiting Lord Byron school René had a lesson there, he appreciated the knowledge of the pupils. He told about his college and showed some CD-pictures.

During our discussion he told us that he was going to realize a four-year project. There may be an exchange of experience. He told us that he had travelled in Armenia much and was deeply impressed. It's a country of stones and monasteries, it greatly differs from other countries he had seen before. Once more about the books. They are in three languages; English, French, German. They are both easy readers and high level books for college students. "We are planning to organize a club of friends of the library. René Beunk will be the first honourable member of it." said Mr. Amiryan.

René Beunk left Gyumri with great impressions. It's true that friendship is beyond time and borders.

Samvel Aghanyan

Ասմվել ԱՂՆԱՅԱՆ